

BOLSZEWICY GROZĄ NIEMCOM

Traceni komunistów

Napisał dla „Nowego Świata” Tadeusz W. Długoszowski

Komuniści polscy ostatnimi czasy chwycili się w Polsce ostrego środka walki z prowokacją w szeregach swoich i poczęli mierzyć karą swych zdrad. Jednym z prowokatorów ich partii był Józef Cechnowski, który przesyłający do usług polskiej politycznej polskiej, wydawał w jej ręce czynnych członków komunistycznej partii i dokonał szeregu aresztowań w Warszawie, Łodzi i Zagłębiu Dąbrowskim, rozbijając szeregi partycje. Komuniści postanowili go zgładzić i postanowienie to wprowadzić w czyn w Lwowie komunistą, Botwin, który zabił Cechnowskiego wystrzałem z rewolweru, sam zaś został stracony z wyroku sądu doroząnego.

Na Cechnowskiego, nim został zabity we Lwowie, organizacja bojowa komunistów, szykowałam zamach w Warszawie, lecz zamach ten został udaremniony przez agentów policji, którzy stoczyli krwawą walkę z trzema bojowcami-komunistami, jak się potem okazało: Hibnerem, Rutkowskim i Kniewskim.

Wszystcy trzej zostali dnia 21-go sierpnia r. b. straceni na stokach Cytadeli Warszawskiej przez rozstrzelanie, na mocy wyroku sądu doroząnego w Warszawie.

Straczeni bronili przed sądem trzej wybitni adwokaci warszawscy: mecenas Paschalski, Duracz i Rudziński.

Z przedmówień ich zaskazuje na uwagę mowa meca. Paschalskiego, który domagał się wyjęcia sprawy z pod kompetencji sądu doroząnego, żądał, aby sąd orodzoniej Polski przekonał pod sądny, że prawo obejmuje w Polsce wszystkich bez wyjątku i bez względu na przekonania.

Mecenas Paschalski mówił: — Ja jestem przeciwnikiem komunizmu — ale pragnę, aby Republika Polska, wymierzając sprawiedliwość swym obywatelom, czyniła to w duchu prawa.

Mimo tych wywodów sprawa nie została przekazana sądownictwu, a podjętą otrzymano wyrok karę śmierci.

Wyrok ten zrobił duże wrażenie w całej Polsce i niezawodnie musiał się odbić echem zagranicą.

Prasa polska krajowa podzieliła się w zapamiętaniu na te sprawy na dwa obozy.

Pravicowa uderzyła brzo, krew za krew. Natomiast lewicowa z pępekowskim „Robotnikiem” na czele zajęła stanowisko tego rodzaju, że nie należało przypisać mecenikowi, że trzeba było sądzić go zwykłym, tak jak sądzono zabójcę Narutowicza—Niedziałomskiego lub Muraszki, który pod sąd doroząnego nie poszedł — i że wręcz, aby ze względu na zaniechanie nie stwarzać wrażenia terrore.

Tu przy sposobności zaznaczyć wypada, że nieszczerze nam nazem jest fakt, że dotychczas nie zdołaliśmy wprowadzić w b. zarząd rosyjskim sądom przysięgłych i że nadal każda z trzech dzielnic Polski sądzi się innego rodzaju sądami.

Stracenia komunistów dokonano przy pomocy wojska. Jeden z pracujących reporterów warszawskich tak to opisuje (podkreślam pravicowość, aby czytelnik ocenił mój bezstronność sprawozdawczą):

OSTATNIE CHWILE SKAZANYCH

Z gmachu Sądu Okręgowego po ogłoszeniu wyroku i pozegnaniu się z rodzinami, skazani pod bardzo silną eskortą zostali przewiezieni do Cytadeli, gdzie przetrzyli od godz. 6-jej pop.

Umieszczono ich w jednopiętrowym gmachu aresztu dysejplinarne-go 30 pułku piechoty w oddzielnych celach na parterze. Gmach ten posiada specjalnych pięć cel, w których nigdy nie są umieszczani przestępcy wojskowi, lecz są one przeznaczone tylko dla skazanych na śmierć.

W celi pierwszej, liczącej na lewo od wejścia, umieszczono Rutkowskiego, w drugiej Hibnera, w trzeciej zaś Kniewskiego. Przed każdą celą umieszczono po dwóch żandarmów.

Skazani znalazli się w swoich celach, wykazywali dobre samopoczucie, w którym utrzymywała ich wiara, że sam prezydent uwolni ich. Kniewski, bęgnący się jeszcze w gmachu sądu z rodziną, ustawicznie zapewniał ją, żeby się nie martwiła, bo musi być i będzie uwolniony.

Również Hibner wierzył w uwolnienie.

Może najbardziej niespokojny jest Rutkowski.

Po przybyciu do Cytadeli i po krótkim wypoczynku, skazani opóźili kolację, pozostawili z prowiantów, jakie przyniosła im do sądu rodzina. Pozem wszyscy trzej zakładali przybrosz do pisania i zaczęli pisać listy.

Hibner napisałszy dług list do siostry, położył się spać i spał twardo, aż do przybycia prokuratora.

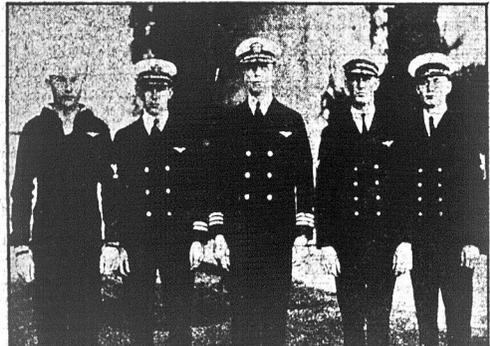
Długo pisali pozostali listy Kniewski i Rutkowski.

NIE CHCIELI POCIECHY RELIGIJNEJ

Około godziny 12-wy w nocy do Kniewskiego przybyła po raz ostatni rodzina, która przedstawiła w kancelarii aresztu, aż do wyruszenia skazanych na miejsce stracenia.

Rodzice Kniewskiego, dowiedziawszy się, że syn ich nie chciał się wyświadczać i oddawać pociechy religijnej, zaczęli prosić i nalegać, aby pojedynali się z Bogiem. Na usilne błaganie ojca, by porozmawiał z księdzem, Kniewski zaklął brutalnie.

(Ciąg dalszy na str. 6-jej.)

Żołnierze, załoga odnalezionego samolotu PN-9. Od lewej ku prawej: W. Bowlin, marynarz, B. Connel, porucznik marynarki, J. Rodgers, dowódca samolotu, S. Pope i Stantz, pilot i obserwator samolotu.

ZAGINIONY AEROPLAN PN9 ODNALEZIONY

Po 10-ciu dniach błąkania się w niedalekiej odległości od środków ratunku — Dowódca i członkowie załogi, nieszkodzeni

HONOLULU, 11 września. — Zaginiony od 10 dni od czasu lotu z San Francisco do wysp Hawajskich samolot PN-9 został odnaleziony przez łódź podwodną R-4 w odległości 15 mil na wschód od wyspy Kauai.

W kołach marynarskich nigdy nie przypuszczano by zaginiony samolot, który spadł na morze w odległości 300 mil od celu swej podróży, został zniesiony tak daleko na zachód. Dlatego też nie zarządono poszukiwania w tych stronach. Zaginiony samolot został odnaleziony tylko przypadkiem.

Łódź podwodna R-4 została wysłana na spotkanie powracającej z Australji floty oceanu Spokojnego.

W chwili, gdy łódź podwodna wypłynęła zaledwie kilka mil od Portu Prus głównego portu wysp Hawaj, dostrzeżono alarmowo wyznaczone czerwonymi rakietami. Zmniejszając kierunek południowo na wschód, załoga łodzi podwodnej po kilku dziesięciu minutach płynięcia w kierunku wschodnim zaobaczyła samolot PN-9 kotwiczący się na spokojnych faliach morskich.

Odnalezienie zaginionego samolotu, który był używany za stracony wywołało powszechną radość wśród ludności wysp Hawajskich jak również w rządy Stanach Zjednoczonych. Dowódca samolotu Rodgers i czterech członków załogi zostali uznani w dobrym stanie zdrowia, mimo udręki 10 dniowego błąkania się po bezkresnych przestrzeniach Oceanu Spokojnego, chociaż w niedalekiej odległości od środków ratunku.

BOLSZEWICY PRZEDSTAWIAJĄ FRANCJI PLAN ZAPŁATY SWYCH DŁUGÓW WOJENNYCH

Domagają się zmniejszenia swych długów o \$1,500,000,000

NIEMCY ZAPROSZONE OFICJALNIE NA KONFERENCJĘ W SPRAWIE PAKTU

Będą przyjęte do Ligi Narodów pod pewnymi zastrzeżeniami

GENEWA, 11 września. — Francuski minister spraw zagranicznych Briand z upoważnieniami przedstawicieli państw aljantów przesłał rządowi niemieckiemu urzędowe zaproszenie na konferencję dla ułożenia paktu gwarancyjnego, która prawdopodobnie odbędzie się z początkiem października.

Równocześnie z wystawieniem do Niemiec zaproszenia na konferencję dla zawarcia paktu gwarancyjnego, minister Briand, powiadomił rząd niemiecki, iż Niemcy będą przyjęte do Ligi Narodów z pewnymi zastrzeżeniami, które zostaną zakomunikowane obserwatorom niemieckim w Genewie.

Przedstawiciel polski minister spraw zagranicznych Skrzyński i przedstawiciel Czechosłowacji dr Edward Benes odwiecdli dzisiaj angielskiego ministra spraw zagranicznych Austina Chamberlaina, który ponownie przedstawił stanowisko Anglii i jej postanowienie nie gwarantowania żadnej granicy, ale nie będzie przedstawiać zawarcia możliwie najszerszymu trybunaku polubownego pomiędzy Niemcami i ich wschodnimi sąsiadami.

Finlandja zaprowadza złotą jednostkę monetarną

HELSINGFORS. — Rząd fiński postanowił wprowadzić jednostkę monetarną oparta na srebro, fiński markę, której wartość byłaby dwie i pół marki fińskiej, za amerykańskiego dolara. Obecna marka fińska ma wartość 15,2 centów amerykańskiego.

PRASA NIEMIECKA ROZSIEWA FAŁSZYWE POGŁOSKI

O NARUSZENIU GRANICY NIEMIECKIEJ PRZEZ WOJSKA POLSKIE

Poliska Agencja Telegraficzna. WARSZAWA, 11 września. — Prasa angielska ogłosiła ostatnio fałszywe wiadomości o rzekomym naruszeniu granicy Wschodniej Prus przez oddział wojsk polskich.

Ministerstwo spraw wojskowych wdroży natychmiast energiczne śledztwo, które ustaliło, iż wiadomości ogłaszane przez prasę niemiecką były bezpodstawne.

Wieloletnie przeprowadzone przez polskie ministerium spraw zagranicznych stwierdziło, że reszta tygodnia stadium młodych koni ucieka z polskiego obszaru dworskiego położonego przy granicy niemieckiej w kierunku granicy Wschodnich Prus i skierowała się na miejscowości niemiecką Waldau. Za uciekającego stadnina pucilo się w pogoni na koniach trzech wieśniaków dla przynajmniej z powrotem na obszar polski zbiegłej stadniny. Prawdziwość faktu potwierdziły wszystkie władze wojskowe wywyższy na miejsce wypadku specjalnego przedstawiciela wojskowego z Malborka, dla przeprowadzenia śledztwa. Ponieważ część prasy niemieckiej rozgłosiła te wiadomości z widocznym zamiarem przekreślenia istoty sprawy, rząd polski polecił swemu chargé d'affaires w Berlinie przedstawić rządowi niemieckiemu właściwą i zwrócić jego uwagę na niepożądaną skutki, jakie te i podobne wiadomości mogą wyrzucić w opinii publicznej.

Niemcy dostaną pożyczkę

BERLIN, 11 września. — Rząd niemiecki otrzymał od National City Bank of New York City pożyczkę 25,000,000 dolarów, która zostanie w całości użyta na poprawę rolnictwa.

Zarząd banku nowojorskiego nabrał zaufania w odrodzenie niemieckiego rolnictwa i zgodził się na udzielenie znacznej pożyczki wyłącznie na jego dalszy rozwój. Bank amerykańskie jeszcze odmówiły dania sto milionów dolarów pożyczki związku wielkich miast niemieckich, usprawiedliwiając swą odmowę nieproduktywnością polży z rzek i uciążliwym gniatnem większym niż mniejszym gniatnem niemieckim.

ZAWARCIEM WOJSKOWEGO PRZYMIERZA Z POLSKĄ I FRANCJĄ

Jeżeli Niemcy zawrą pakt gwarancyjny z Anglią

BERLIN, 11 września. — Bolszewicki rząd rosyjski zagroził rządowi niemieckiemu zawarciem specjalnego przymierza wojskowego z Francją i Polską, jeżeli Niemcy zgodzą się na zawarcie paktu gwarancyjnego z Anglią i wstąpienie do Ligi Narodów.

Rząd bolszewicki oświadcza w swej wiadomości, iż Anglii w zawarciu paktu gwarancyjnego nie chodzi o zabezpieczenie pokoju w Europie, ale o odosobnienie bolszewickiej Rosji. Jeżeli Niemcy zgodzą się na zawarcie paktu gwarancyjnego z Anglią, bolszewickiej Rosji nie pozostanie nic innego, jak zawrzeć przymierze zaczepno odporne przeciw Niemcom i Anglii.

Zawarcie paktu gwarancyjnego Niemiec z Anglią, według opinii dyplomatów niemieckich wystawi Niemcy na łaskę Francji i Polski oraz Czechosłowacji.

Wstąpienie Niemiec do Ligi Narodów zmusi Niemcy do pozostania biernym narządem Anglii i zniszczenia przymierza rosyjsko-niemieckiego w Rapallo. Niemcy, stawiający się powolnym narządem Anglii, będą natychmiast użyte do wykonania szerokiego planu angielskiego, zniszczenia bolszewickiej Rosji.

RZĄD POLSKI PRZEJMUJE ZARZĄD NAD DWOMA BANKAMI

Które wstrzymały wypłaty wkładów oszczędnościowych — Poważne wzburzenie wśród depozytariuszy oszczędnościowych

MOSKWA, 11 września. — W Warszawie przyшло do powołanego wczoraj wódm depozytariuszy wkładów oszczędnościowych, jak donoszą wiadomości otrzymane tutaj w drodze urzędowej. Kilka banków zostało zmuszonych do przerwania swej działalności z powodu braku potrzebnej gotówki.

Depozytariusze filij banku przemysłowego na Nalewkiach dokonali napadu na dyrektora filiji, który szukał ochrony w urzędzie.

Rząd przejął zarząd nad tymi trzema bankami i wstrzymał wypłaty wkładów oszczędnościowych na trzy miesiące.

Tanie banki zakładały o dostanie pożyczek rządowych, aby się ratować od upadłości.

SMIAŁY CZYN KRÓLA BULGARSKIEGO

SOFJA, Bułgaria, 11 września. — Król bułgarski Borys jadąc autobusem na otwarcie nowej wyższej szkoły bułgarskiej w pobliżu stolicy sprządził pożyczkę naprzeciw swemu samochodowi parz robionych koni i ciężkim wozem. Król nakazał eskortowi zatrzymać samochody, a sam odwrócił się i wrócił do autobusu, który wjechał na ulicę, gdzie znajdowały się autobusy i ciężkie wozy. Uchwycywszy silną reżon koni a prawej strony „młosi uwolnione konie do zatrzymania w niewłaściwej odległości od przystanku dzieci i rodziców spacerujących na urzędostwo otwarcia szkoły.

Czy damy upaść polskiemu Legionście?

Weszary ukazała się w populidnionych gazetach angielskich wiadomość o samopójściwie POLSKIEGO LEGJONISTY Michała Gerika. Wiadomość tą, w tłumaczeniu z gazety angielskiej podaliśmy w numerze wczorajszym, ALE NIE NATEM KONIEC! Zwykle w takich wypadkach nie porzastajemy na podawaniu wiadomości, lecz STARAMY SIĘ NATYCHMIAST POMÓC! Wystaliśmy więc naszych reporterów, którzy zwiadzili redakcję pism nowojorskich, stając polijonjaspital i KAZDY DOM PRZY 52 ULICY, poszukując ofiary niedostlego samopójściwa, ABY POMÓC. Wszystkie adresy w gazetach angielskich były fałszywe!

PO NIEZWYKLE ZMUDNEJ PRACY udało się naszym reporterom narzucić dotrzeć do źródła. Dowiedzieliśmy się z ust osoby samopójściwej, iż Michał GERES jest Niemcem, a nie Polakiem, iż był KOLONISTĄ niemieckim pod bhwomem, a NIE LEGJONISTĄ, ma siedmioro dzieci, jest cięsię z zawodu itd.

Milo nam, że tak jest a nie inaczej. NA NEM MIEJUCU WYRAŻAMY UZNANIE „WŁÓCZĘDZIE”, KTÓRY WSPÓLNIE Z REPORTERAMI POSZUKAŁ RODZINY RZEMKOWEGO POLAKA-LEGJONISTY.

W imię prawdy sprostowanie powyższe podajemy.

Korespondencje własne „Nowego Świata”

W NIEDZIELĘ, DNIA 13-GO WRZEŚNIA „SAMOBIÓSTWO, CZY OBOJĘTNOŚĆ” (Poselstwo czy cytadela?)

W PONIEDZIAŁEK, 14-GO WRZEŚNIA „POWSTANIE W SYRII”

pisze L. Kunte z Paryża

CRITTENDEN MARRIOT

POWIEŚĆ

Wyspa Zaginionych Okrętów

(Ciąg dalszy).

Kobiety wzbudły płaczem, a i mężczyźni nie mogli ukryć głębokiego wzruszenia.

Havard otworzył wąż i czyste, słone powietrze morskie weszło do wnętrza łodzi. Obok niej pływa Villot, zanurzony po szyję w wodzie.

— Ma pan moje ubranie? — zapytał. Oficer podał mu je i wnet wszyscy pasażerowie znaleźli się na pokładzie.

U. 135 kołysała się lekko na oceanie. Jednak dokoła niej, jak okiem sięgnąć, rozpostierała się gruba warstwa zieleni wodorostów, do widoku których nasi robotnicy przyzwyczaili się już dawno. Nigdzie powierzchni morza wolnej od tych roślin.

Ciągle jeszcze rozrzucone tu i tam płynęły wraki. W odległości jakichś stu metrów od nich leżały szczątki zagłowa ze strzaskanymi maszarami, dalej płynął szkielet wielkiego transportowca. Havard potarzął głowę. Bez końca ciągnął się zielony płaszcz, poprzecinany jasno-żółtymi smugami, przypominającymi barwą swą topaz.

— Od otwartego morza jesteśmy już czte bardziej oddaleni, niż przypuszczaliśmy — mówił do Dorothy. — Nadzwyczajnego nieszczęścia nie ma w tem, w każdym razie na jutro rano wydobędziemy się już z morza Sargasso. Ale musimy jeszcze raz zanurzyć się.

Potem zwrócił się do innych. Josq uettt oczyścił tył łodzi z wodorostów, a przedwyszkitem uwniojnie cie propeler od brudu. Resztę zrobię sam.

Natychmiast zabrali się obaj do pracy. Skoro tyłki oczyszczono srubę, Havard pusił w ruch motor, żeby naładować akumulatory. Potem zwrócił się do towarzyszy podróży:

— Musimy tutaj zatrzymać się kilka godzin. Zjada mi to, że lepiej będzie zczekać tu do rana. Jeżeli po podróży pod wodą wynurzymy się, będziemy mieli przynajmniej światło. Zatem, moje panie, sądzę, że możemy pomyśleć o kolacji.

Zasiadli do stołu u waga w senu. Czuli, że bliskim jest dzień, kiedy zwróceni zostaną na lono cywilizacji i nadzieja ją przepiękają ich serca. Tylko Havard i Dorothy byli przygnębieni. Dla Havarda powrót oznaczał nowe obawy, mękę i hańbę. A serce Dorothy skicało się, kiedy myślała przynosiła się w przyszłość i duszę swego mego. Nawet Jacquett, który okazał się niezwykłą wesołości, zasepił się, kiedy przypomniał sobie, że wkrótce nadzieje chwila, gdy będzie musiał transportować jako więźnia człowieka, który uratował mu życie.

Trzej inni pasażerowie nie znali przeszłości Havarda. Ze względu na to rozumiałych Forbes nie rozgłosił tego, co wiedział o położeniu Havarda, a słów kapitana, wypowiedzianych w czasie walki Jossowie i pastor Villot nie słyszeli. To też wszyscy rozmawiali wesoło w ciągu kolacji. Potem wezwął ich Havard, aby udali się na spoczynek. Dorothy wyszła na pokład, gdzie jej mąż obserwował uważnie licznik elektryczny. Akumulatory były już naładowane prawie zupełnie.

Niebo było bez gwiazd, ale lśniąca powierzchnia morza oświetlała wodorosty, tóż podwodną i rozrzucone szczątki robotnic statków. Wszystko spoczywało w tajemniczym półmroku. W poświęcane nocej rysy Dorothy wydały się dzwienne zmęczone. Havard czytał w jej oczach znużenie.

— Idź, kochanie — rzekł czule, — i ty musisz się przepaść. Zmęczenie-szkodzi piękności. Już jutro zapewne zostaniemy zabrani przez jakiś okręt, a wtedy musisz wystąpić w pełni swojej urody.

Ale słowa Havarda nie zrobiły wrażenia na Dorothy.

— O Francis, — przerwała mu z niezmiernym smutkiem w głosie, — nie chcę, żebyś nam zabierał jakiś statek. Czy nie moglibyśmy wysadzić innych na ląd, a sami zniknąć bez śladu? Ty i ja? Kiedy myślisz o tem wszystkim, co jeszcze cię czeka, Francis, przejmuję mnie taki straszny lęk. Ty to rozumiesz?

Havard przytulił ją do siebie i popatrzał smutnym wzrokiem w oczy swej młodej żony:

— Nie obawiaj się niczego, kochanie, wszystko się skończy dobrze. Może to po-

trwa dość długo, nir, uda mi się dowiedzieć swiej niewinności, ale jestem pewny, że mi się uda. Dotychczas opatrność czyniła nad nami i w przyszłości nie opuści nas w potrzebie.

— Ale gdybyś miał przez jeden dzień pozostać w więzieniu, powiadam nawet przez jeden dzień, nie potrafię znieść tego! Uratowałś Jacquettowi życie, uwalniłś go, uczyniłeś go człowiekiem bogatym, czy mógłby być na tyle okrutnym, żeby...

— Cicho, najdroższa. Inspektor policji spełnia tylko swój obowiązek i musi go spełnić. Nie mogę namawiać go do naruśnienia obowiązku. A zresztą: żeby udurowdzić moją niewinność, muszę koniecznie znaleźć się w więzieniu. Dawniej nie posiadałem pieniędzy i trudno mi było sprowadzić z Portorico wszystkich świadków odcinających, teraz, dzięki złotu, zabranemu z galeonu, będę mógł wszystko zrobić dla swej obrony. Napewno muszą się znajdować tam ludzie, którzy znają rzeczywistego mego zamordowanego Dolores Montoro. Jeśli ci zostaną ze mną skonfrontowani, zeznają napewno, że nie ja byłem mężem tej kobiety. I to na wet ci ludzie, którzy rozpoznali mnie z fotografii. Jedynie tylko dlatego uciekłem z więzienia, ponieważ nie miałem innego sposobu porozumienia się z tymi świadkami. Teraz rozporządzam innymi środkami i użyję ich skutecznie.

Dorothy pomyślała przez chwilę. Potem odparła:

— Może masz słusność, Francis, masz rację napewno. Sercu mojemu jednak trudno przyjdzie pogodzić się z ponownym uwięzieniem towarem; a jednak jest to na najwciąższą drogą. Teraz rozumie. Musisz niezbitymi dowodami wykazać swoją niewinność. Zapewne, pragnę ci widzieć wolnym, ale jeszcze bardziej pragnę, żebyś honor swój oczyścił z zarzutów.

— Widzę teraz, że moje kochanie jest dzielna niewiasta. Wiedziałem, że ty mnie zrozumiesz.

W chwilę potem zapytała Dorothy:

— Powiedz mi, Francis, w jaki sposób udało ci się zbiedz z więzienia? Nie mówisz mi jeszcze o tem.

Havard wahał się o:

— Nie mogę ci opowiedzieć wszystkich szczegółów ucieczki. Powiem ci tylko rzecz najważniejszą: Pewien oficer, który w chwili mego aresztowania był moim kolegą i służył na tym samym statku, i co muszę wyznać ze wstydem, nie cieszył się szczególną moją sympatią, okazywał mi zyczliwość w czasie mego uwięzienia. A po skazaniu mnie na śmierć, ułatwił mi ucieczkę.

— Mówisz o mister Lovine? Rozumiem!

— Tak jest, mówię o Lovinie; czy znasz go?

Dorothy szarpała nerwowo palce.

— Tak, znam go. On właśnie był przyczyną mego wyjazdu na Portorico. Chciał się za mną znieść. Mój ojciec żył z nią w małżeństwie; ja jednak nie mogłam się zdecydować. Może, rozumiesz, nie wierzę w przeznaczenie — coś tam w mnie przeczuwało, że gdzieś na świecie jest mężczyzna, jesteś ty, Francis, jedyny mężczyzna na świecie, przeznaczony dla mnie. Może właśnie dlatego uciekłam od Lovina. Nie gniewasz się na mnie za to, Francis?

— Gniewać się! Za coż miałbym się gniewać, mój Boże? Miałabyś jeden powód więcej do rozwiązania naszego małżeństwa. Zostałaś żoną skazanego na śmierć, a ja na dobitkę zabieram memu przyjacielowi narzeczoną. Ach, jak mnie to wszystko meczy!

Dorothy zamknęła mu usta swą mową rączką.

— Cicho, Francis, — rzekła. — Kocham ciebie, a reszta nie mnie nie obchodzi. A co się tyczy Lovina, nie mogiesz mu zabrać tego, co do niego nie należało, i nigdy do niego nie miało należeć.

W tej chwili turkot maszyn zmienił głos. Havard spojrzął na licznik.

— Baterje są pełne, — rzekł, — a dla nas czas już najwyższy udać się na spoczynek.

(Ciąg dalszy nastąpi).

Z sejmku Zjednoczenia Pol-Nar. w New Brighton, S. I.

NOWY ZARZĄD ZJEDNOCZENIA POLSKO-NARODOWEGO

Cenzor — K. Różański, Vice-Cenzor — J. Keczmer, Prezes — J. A. Hilla, Vice-Prezes — J. Zieliński, Sekretarz Generalny — Franciszek Januszewski, Kasjer — Franciszek A. Belling, Rewizorzy — St. Sypniewski, P. Solski, J. Burghardt, Trusteasi — J. Kryszczyński, Ignacy Kaczeński, K. Sypniewski, Lektarz Naczelny: Dr. A. Rusin.

UWAGA: — W Zarządzie wyżej przytoczonym są rzeczy zaiste niezwykle. P. J. Burghardt jest zarządcą finansowym, „Czas”, organ Zjednoczenia i jednocześnie wydawcą. To znaczy, że będzie sam sobie rewizował. P. Burghardt w dodatku jest kierownym prezesa, czyli jawniej mówiąc, prezes Hilla jest szwagrem rewizora i zarządcą „Czasem” p. Burgharda.

Z dwóch braci Sypniewskich, jeden jest trusteasem, a drugi jego rewizorem. Takie fatalne kombinacje, bodaj, że poraz pierwszy są notowane w historii Zjednoczenia i w ogóle zorganizowanego wychodźstwa.

Ofiarowano \$350 na powołania w Polsce. Pensje dla Zarządu i prawników na urzędach.

Delegat Dula z New Yorku apeluje aby wybierając zarząd dać sposobność młodszyemu i energiczniejszemu ludziom a nie wybierać zawsze jednych i tych samych weteranów.

Del. Blizkiński zgłasza aby przed hominacjami i listami, kandydatów mogli być interpelowani co do ich zdolności i przeszłości. Wniosek w tym duchu przechodził jednogłośnie.

Komisja poprawek do konstytucji proponuje aby do przysięgi odbieranej od wstępujących członków dodać na końcu „tak mi dopomóż Bóg” to wywołuje poważną dyskusję. Ks. Białdyski zgłasza, że przysięga i bez tego jest ważną powinnością jednak wzywać o to muzułmanów, Izraelczyków, katolików, czy też protestantów wierzą w Boga więc nikt poprawek tej nie powinien się sprzeciwiać. Poprawka została uchwalona.

Komisja przedstawiała wniosek aby domy na które Zjednoczenie udziela pożyczek hipotecznych były zwiedzane i szacowane co trzy lata i za to ma być pobierana opłata w sumie \$10.

Sprawa ta wywołała 2 godzinną dyskusję i w końcu uchwalono aby powołać specjalny trybunał do szacowania przysiężnym zarządowi. Komisja dalej przedstawiała wniosek aby wysygnować na powołania w Polsce \$200 z kasy organizacji i zebrać na nią kolektę. W sprawie tej kilku zabierało głosy i za i przeciw. Del. Kaczynski wyraził się, że na co pomagał ludziom w Polsce, kiedy ty wśród Polonii mają potrzebę. Del. Kozłowski też jest przeciwny. Del. Smoliński z Brooklyna w krótkim lecz rzeczowym przemówieniu oświadczył, że wstyd mu jest że znajdując się na sali głośno przeczytano ofiarę na tak szlachetny cel. Jestem tu urodzony i wychowany mówił dalej, i nigdy w Polsce nie byłem, ale czuję się Polakiem i uważam to za chlubę że mam sposobność na tak szlachetny cel złożyć swój datek.

Cenzor Janowski i ks. Białdyski także w sprawie tej jest przeciwny. Del. Kozłowski też jest przeciwny. Del. Smoliński z Brooklyna w krótkim lecz rzeczowym przemówieniu oświadczył, że wstyd mu jest że znajdując się na sali głośno przeczytano ofiarę na tak szlachetny cel. Jestem tu urodzony i wychowany mówił dalej, i nigdy w Polsce nie byłem, ale czuję się Polakiem i uważam to za chlubę że mam sposobność na tak szlachetny cel złożyć swój datek.

Cenzor Janowski i ks. Białdyski także w sprawie tej jest przeciwny. Del. Kozłowski też jest przeciwny. Del. Smoliński z Brooklyna w krótkim lecz rzeczowym przemówieniu oświadczył, że wstyd mu jest że znajdując się na sali głośno przeczytano ofiarę na tak szlachetny cel. Jestem tu urodzony i wychowany mówił dalej, i nigdy w Polsce nie byłem, ale czuję się Polakiem i uważam to za chlubę że mam sposobność na tak szlachetny cel złożyć swój datek.

Podczas uchwalenia znieść z urzędu dotychczas wybieranych vice-cenzorów na różne stany, komisja proponuje aby polecić Zarządowi Głównemu, wyznaczenie na każdą dzielnicę w porozumieniu z miejscowymi grupami, organizatorami, którzyby mieli za zadanie zorganizowanie nowych grup jakoteż odwiedzanie co pewien czas grup już istniejących.

Wniosek ten bez opozycji uchwalono.

Sierocinie W sprawie sierocinicy, komisja poleca aby Sejm uchwałił co do zabranym pieniądzy należy zrobić. Sprawa ta wywołała ożywioną dyskusję. Cenzor Janowski oświadcza, że Sejm jako taki nie może o sprawie tej decydować, albowiem pieniądze na sierociniec zbierane były od całej Polonii i nie tylko od Zjednoczenia, więc cały ogół Polonii będzie w tej sprawie decydował. Przyjmuje się istniejące specjalny komitet sierocinicy, który zbiera fundusze od oddziałów Zjednoczenia jedynie na depozyt do przechowania i pieniędzi temi Sejm nie może dysponować. Mówi także że na 20-go września zwołane jest zebranie komitetu Budowy sierocinicy, który ostatecznie zadecyduje o dacie robót. Na zebranie to zaproszone są wszystkie okoliczne grupy jakoteż i inne organizacje.

30-ty dedkował na ten cel \$50. Kolekta na sali przyniosła \$105.55 tak że z \$200 z kasy wybrane zostanie ogół \$355.55. Pieniędzy te polecono pani Góreckiej wysłać za pośrednictwem Konsulatu Generalnego w New Yorku.

Jest to czyn godny poparcia i delegatom Sejm należy się uznanie za należyte zrozumienie tej sprawy.

Sekretarz odczytał otrzymane telegramy od grup 30 i 34 z Jamaica o uchwalenie przyszłego sejmku w Jamaica, od Złączonych Towarzystw w Jamaica i od Domu Narodowego w tej samej sprawie oraz od redakcji i administracji Nowego Świata. Ten ostatni brzmi:

„Szczesnamo Sejmowi Zjednoczenia Polsko Narodowego zaszliśmy serdeczne życzenia powodzenia i owocnych obrad jakżeż życzymy aby do następnego zjazdu liczną członków Zjednoczenia zdołała się.

Niech żyje i rozwija się największa Polska Organizacja na Wschodzie.

Za Nowy Świat W. Bojan — Białdyski redaktor naczelny. F. M. Węgrzynek, prezes.

Niektórzy z delegatów robią zarzuty, że o sierocinicy przez całe dwa lata było cicho i dopiero przed sejmem słyszy się coś o nim.

Del. Rusin mówi o trudnościach jakie komitet napotykał w swej pracy. Nie można było uzyskać „charteru” bez zamocni i wpływowi obywateli i księga odmówił podpisać na aplikacji żądanych przez władze stanowe.

Księga polscy odmówili jakkolwiek pomocy i współpracownicy sierociniec taki nie będzie pod władzą biskupa. Jedyny ksiądz który aplikację podpisał i przyrzekł są współpracownik bez żadnych zastrzeżeń ka. F. Burant z E. 7mej ulicy w New Yorku. A z prywatnych obywateli tylko pp. Kresse i Lipczyński aplikację podpisał a inni nie tylko pomocy odmówili ale komitet wprost wymógł i wobec takiego stanu rzeczy sprawa sierocinicy nie mogła postępować naprzód.

Na wniosek ka. Buranta sprawa sierocinicy uchwalono odłożyć do następnego Zjazdu.

Brooklyn i okolica

Z Parafii św. Kryzja w So. Brooklynie

W sobotę dnia 12-go września b. r., ośm. dzieci.

W niedzielę zaś o godz. 9:30 rano dzieci przystąpią do komunji świętej.

O godzinie 11:30 przed południem tego dnia wypowiedim naukę na temat: „Każdy człowiek powinien być kaptanem prawdy, serce jego otarzem, a życie nabogaństwem”.

O godzinie 4-ej popołudniu rozpoczęcie się bazar na rzecz zakupu na placu do kosciółka z szkoły wiek czornej.

Wiele przepięknych rzeczy ofiarowano do rozlosowania. Orkiestra akademicka pod kierownictwem M. Kosteńskiego przegrzywać będzie.

Mile wszystkich zaprasza ks. W. Trzebieżyński i Komitet Parafjalny.

Do Polonii w Greenpoint i okolicy!

Tow. Śpiewu im. Chopina w Greenpoint urządził Wielki Piknik w niedzielę 13-go września, 1925 r. w pięknym ogrodzie Feldmana, zwanym Queens County Park, Garrison Ave., — Maspeth, L. I. Początek o godzinie 10-tej popołudniu.

Polska doborowa muzyka będzie przegrzywać do tańca pod kierownictwem p. Stanisława A. Rozkosz, to też zgóry możemy zaznaczyć, że każdy się u bawi jak nigdy przedtem.

Komitet dokłada wszelkich

DR. LOUIS GRYZC
102 Kent St., Brooklyn, N. Y.
GODZINY URZĘDOWE:
8-10 rano; 1-3 popoł. 8-8 wiecz. Telefon: Greenpoint 8718

DR. FRANCISzek W. Winiak
156 Leonard St. 118 North 8th St. blisko Nassau Ave. blisko Berry St. 4-6 do 3 popoł. 8-8 do 3 rano 8-8 do 3 wiecz. 8-8 do 3 rano.

PRZYBORY SZKOLNE DARMO
z każdą parą obuwia dla dziewczyn lub chłopców. Kupując obuwie dla swoich dzieci w naszym sklepie. Ceny bardzo niskie.

Obuwie \$1.95—\$2.25—\$2.45 i wyższe
MODEL SHOE STORE
140 NASSAU AVENUE
Brooklyn, N. Y.
(pomijając Newell i Oakland St.)

DO SZANOWNYCH RODZIN POLSKICH!
Zawiadamiam, iż otworzyłem sklep przybory, w którym można dostać dużo dobrych i tanich towarów, które po innych sklepach nie są wcale znane. Przy sposobności upraszam Szanowną Polonię o zakupienie moim drożym agentem, który jest: pan Stanisław Chwałicki i pan Marcja Terca.

Otóż ci panowie, zbierając ordery nie ładają żadnych pieniędzy naprzód, tylko, gdy dostawiają towary. Jest to w każdym razie ulga dla gospodyni otrzymanych towarów, którymi są i w swoim własnym pomieszczeniu bez latry. Nie posiadają żadnych lub więcej gatunków jednego towaru, tylko jeden i ten jest najlepszym gatunkiem pod gwarancją.

Z poważaniem
FRANK MARZAK,
214 Driggs Ave., Brooklyn, N. Y.

Tow. Śpiewu im. Szopena w Greenpoint, Brooklyn, N. Y. urządził

PIERWSZY ROCZNY WIELKI PIKNIK
połączony z grą w kręgle o cennej nagrodzie

w niedzielę, dnia 13-go września, 1925 roku, o godz. 10-tej popoł. w QUEENS COUNTY PARKU, Garrison Ave., Maspeth, L. I.

WSTĘP 50 CENTÓW — O liście programów i więcej gatunków jednego towaru, tylko jeden i ten jest najlepszym gatunkiem pod gwarancją.

Dojazd z Greenpoint tramwajami: Graham Ave., Lorimer St., lub Union Ave. do Grand St. i przesiąść się na Grand St. tramwaj i zejść na Garrison Ave. i zwrócić się pół półku na prawo, można dojechać także Flushing Ave. tramwajem i zejść na Garrison St. i zwrócić się pół półku na lewo.

Severa's Skin Soap
jest czyste, doskonale myje do mycia kąpieli, mycia głowy i gotowania. Znakomite przy kąpieli dziecka.
Cena 25 centów.
Codziennie używajcie **Severa's Antiseptol**
do płukania ust i gardła. Zębny i dachowa są zdrowa i mocna. Używanie usta w czystości a czyni oddech przyjemnym.
Ceny 88 a 80 centów.
Próbujcie najpierw kąpieli w aptoce
W. F. SEVERA CO
CEDAR RAPIDS, IOWA

